

Втор. 15; 10, 11. Прит. 19: 17. 1 Иоан. 3: 17;

П. Какъ прие момъкъ-тъ тѣхъ заповѣдь Христовѣхъ ?

О. Като чу това слово момъкъ-тъ отиде си наскърбенъ защото имаше много имотъ. Ст. 22.

Вѣроятно е че той не станѣ послѣдователъ Христовъ и изгуби душѣ-тъ си. О безумный юноше, за какво изгуби безсмъртнѣ-тъ си души! Дѣ е сега богатство-то ти и честь-та ти? Дѣ си и ты? Ты, който не искаше да прѣтеглишь за малко врѣме гоненіе и страданія за Христа, каквы страданія и мъкы сега търпишь! О, какво безуміе, да изгубимъ безсмъртны-ты си души, за маловрѣменны-ты удоволствія на тоя свѣтъ!

П. Що ся учимъ отъ примѣръ-тъ на тоя юношѣхъ.

О. Учимъ ся че человекъ може да има голѣмъ нравственность и привлѣкательность безъ да влѣзе въ животъ вѣченъ. Христіанинъ-тъ трѣбува да бѣде правственъ; но человекъ може да има голѣмъ нравственность безъ да е христіанинъ. Нравственность не е религія.

П. Още що ся учимъ отъ тоя примѣръ?

О. Учимъ ся нуждность-тъ за испытваніе на себе си. Тоя правственъ момъкъ мисляше че обичаше Бога повече отъ всичко друго, и ближній-тъ си като себе си, но чрѣзъ испытъ-тъ Иисусовъ стана явно че обичаше лъжовното богатство на тоя свѣтъ повече отъ Бога и отъ животъ вѣченъ. Така ный можемъ да бѣдемъ измани; за това трѣбува внимателно